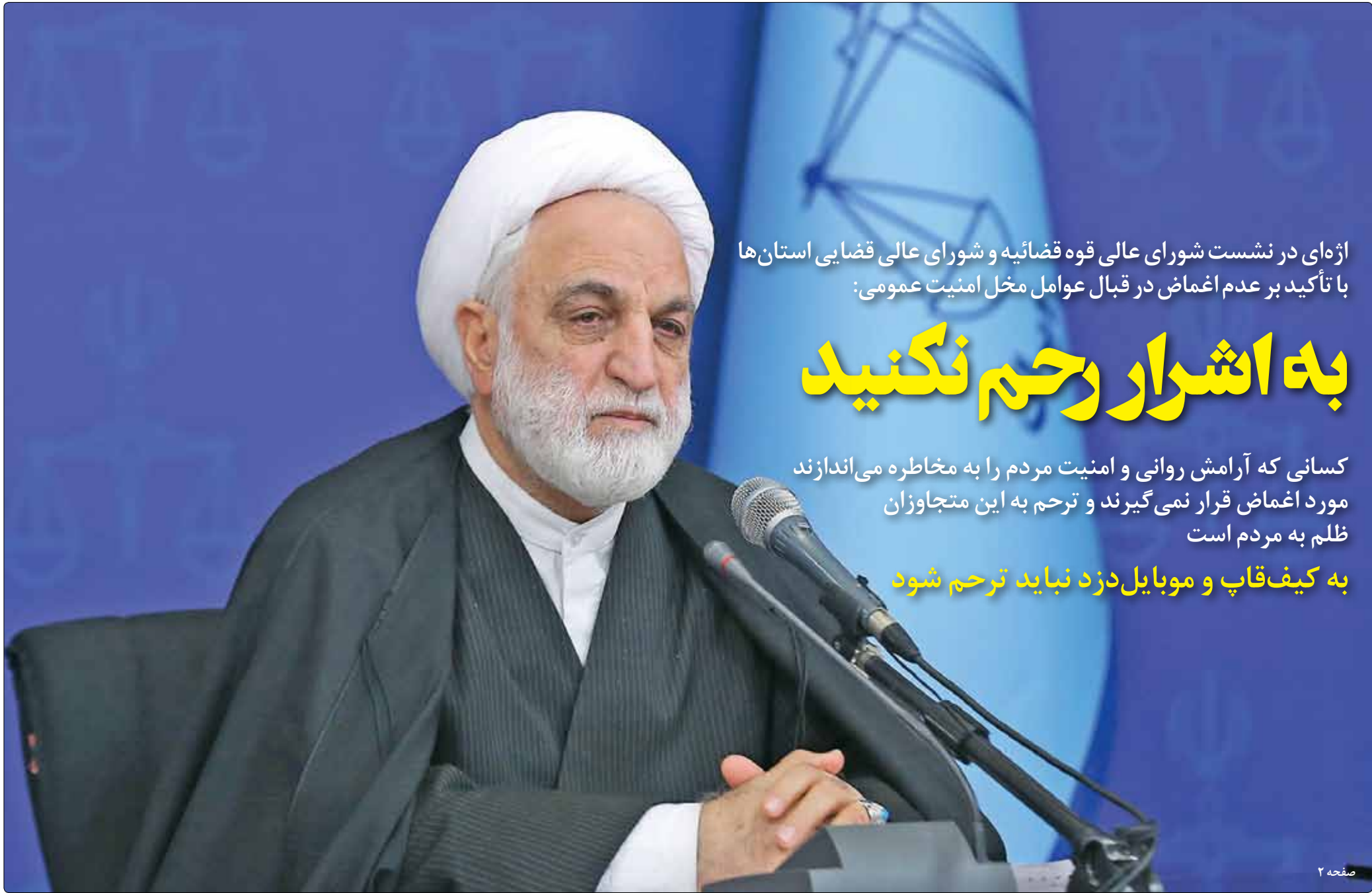

بر اساس مصوبه هیأت دولت، **یارانه پنهان** مشترکان پر مصرف برق حذف شد

برق در جریان عدالت

بهای برق مصرفی بیشتر از الگوی مصوب از ۱/۵ تا ۳/۵ برابر فعلی افزایش خواهد یافت

از‌ه‌ای در نشست شورای عالی قوه قضائیه و شورای عالی قضایی استان‌ها با تأکید بر عدم اغماض در قبال عوامل مخل امنیت عمومی:

به اشرار رحم نکنید

کسانی که آرامش روانی و امنیت مردم را به مخاطره می‌اندازند مورد اغماض قرار نمی‌گیرند و ترحم به این متجاوزان ظلم به مردم است

به کیف‌قاپ و موبایل‌دزد نباید ترحم شود

تیتراهای امروز

دور هشتم گفت‌وگوهای ایران و ۴۰۱ در هتل کوپورگ وین آغاز به کار کرد

هم تضمین هم راستی آزمایی

امیر عبداللّه‌یان: باید نفت ایران بدون هیچ منعی فروخته شود و پول آن به صورت ارزی به حساب‌های بانکی ایران وارد شود

تمکین‌الفتح به قانون

هادی‌العامری: رأی دادگاه فدرال مبنی بر «تأیید نتایج قبلی انتخابات» را پذیرفت

روزی‌روزی جنگ داخلی

چگونه مهم‌ترین شخصیت‌های آمریکا متقدّمند این کشور در آستانه یک بحران درونی بی‌پایان است

باربارا والتر، مشاور سازمان سیا در کتاب خود ایالات متحده را در نزدیک‌ترین حالت به یک جنگ داخلی می‌بیند

نگاه

وزارت ترس، وزارت انرژی

مالک شیخی: وقتی رهان «وزارت ترس» توسط گراهام گرین به عنوان یک اثر داستانی منتشر می‌شد شاید هیچ‌گاه احتمالش را نمی‌داد که سال ۲۰۲۰ ژاپن وزارت خارجه‌ای را با نام وزارت تنهایی تأسیس کند و بعد از آن انگلیس نیز وزارت خودکشی را در ساختار سیاسی کشورش تعریف کند؛ خبری که اکثر ما در ایران با شنیدن آن تعجب کردیم.

البته کمی بعد، با راماندازی وزارت هوش مصنوعی در امارات، برای ما که بعد از سال‌ها وزارت پست و تلگراف و تلفن در کشورمان توانسته بود صرفاً به وزارت ارتباطات تغییر نام پیدا کند عجیب‌تر به نظر می‌رسید. هنوز از این همه وزارت‌های مختلف به عنوان مأموریت‌های سیاسی کشورهای مختلف به عنوان مأموریت‌های اصلی آن کشور در قالب وزارت تعریف می‌شود ۲ دلیل اصلی دارد. ایجاد این ساختارها یا از سر دغدغه حاکمان این کشورهاست یا از سر نیاز مردم. وزارت تنهایی، از سر دغدغه حاکمان ژاپن برای رویارویی با تنهایی تأسیس شد و وزارت مهاجرین در افغانستان بر اساس نیاز مردم این کشور ایجاد شد. قدر مسلم آنکه با دغدغه حاکمان یا نیاز مردم بهانه ایجاد یک ساختار عریض و طویل در این کشورها برای پاسخ به آنها بوده است. در ایران نیز شاید به همان اندازه وزارت نفت برای دیگر کشورها عجیب به نظر برسد اما آنچه در کشور ما بارها توسط اندیشکده‌های مختلف مطرح شده و همواره با دلایل غیر کارشناسی رد شده است، ایجاد وزارت انرژی بوده که هم دغدغه حاکمان کشور و هم نیازی از سوی مردم بوده است؛ وزارت‌خانه‌ای که فارغ از سیاست‌زدگی نتواند سیاست‌گذاری انرژی را بر اساس تدوین سند جامعی که تا امروز وجود نداشته، رهبری کند. امروز اما فقدان این نگاه واحد باعث شده فریاد تمام‌از‌رکان کشور بلند شود و هیچ متولی مشخصی را نتوان برای پاسخگویی مورد خطاب قرار داد. با یکدیگر در کنار عدم تناسب وظایف نهادها با توانایی‌های آنها را جایش اصلی بخش انرژی کشور بدانیم، هم‌پس از نگاه جزیره‌ای و تمرکز برای ساماندهی مصرف انرژی در کشور کمترین مزیت تأسیس وزارت خارجه انرژی است؛ همان‌گونه که وزارت انرژی در آمریکا این هدف را دنبال می‌کند. پیش‌نهاد اجرائی برای این موضوع که از ماده ۲ برنامۀ سوم توسعه نیز به یادگار مانده است، ادغام وزارت نفت و نیرو است به طوری که بخش آب در وزارت نیرو و وزارت کشاورزی و منابع طبیعی منتقل شود. -

کابوس و دلهره؛ مکافات نتانیاو

نیز باخبر است، بنابراین حق دارد نگران حیات تنگین خود باشد و کابوس آن همیشه همراه وی خواهد بود. در بسیاری از کشورهای جهان، مقامات عالی‌رتبه پس از پایان دوران خدمت همچنان تحت تدابیر فیزیکی قرار می‌گیرند اما در سرزمین‌های اشغالی این مسأله شامل خانواده نخست‌وزیر نیز می‌شود. با این وجود کابوس نتانیاو زمانی شروع شد که کابینه وزارتتی در امور امنیتی داخلی رژیم صهیونیستی (شاباک) طی تصمیمی گارد حراست و حفاظت فیزیکی از خانواده نتانیاو را لغو کرد. این تصمیم در حالی اتخاذ شده است که نتانیاو از زمان پایان نخست‌وزیری بارها شکایاتی از تهدید به قتل خود و اعضای خانواده‌اش نزد پلیس این رژیم به ثبت رسانده است.

اما هراس و دلهره نتانیاو تنها به مخالفان داخل سرزمین‌های اشغالی ختم نمی‌شود. دفتر نتانیاو در نامهای به نفتالی بنت، نخست‌وزیر این رژیم مستقیماً به جنایات وی در ترور دانشمندان هسته‌ای ایران و دیگر دشمنان خارجی رژیم صهیونیستی اشاره کرده

هنگام باید اقامتگاه رسمی را ترک کند، هر چند معمولاً نخست‌وزیران سابق پس از پایان دوره‌شان به سرعت به اقامتگاه شخصی خود نقل مکان کرده‌اند. در نهایت پس از جنجال‌های فراوان و مداخله کنست و دیوان عالی این رژیم، نتانیاو موافقت کرد این اقامتگاه را در اختیار «نفتالی بنت» نخست‌وزیر جدید بگذارد.

بسیاری از تحلیلگران یکی از دلایل مخالفت نتانیاو با تخلیه این مکان امنیتی و حفاظت‌شده را نگرانی او و خانواده‌اش از کاهش محافظت فیزیکی از خود و کابوس امنیتی آنها می‌دانند.

نتانیاو در دوران حضور در قدرت دستور ترور چندین دانشمند هسته‌ای ایران را صادر کرده است که آخرین آن ترور دکتر «محسن فخری‌زاده» بود. علاوه بر این شهادت شماری از رهبران حماس و حزب‌الله و دیگر گروه‌های مقاومت نیز به عملیات‌های رژیم صهیونیستی و دستور مستقیم شخص نتانیاو منسوب است. او مانند سایر رهبران صهیونیست جنایات زیادی مرتکب شده است و از عزم و اراده دشمنان خود برای انتقام سخت

یادداشت

مهدی گرگانی: «هر چه کاری در جهان از نیک و بد، حاصلش بینی به هنگام درو

گر شسدی عاصی به امر کردگار، می‌شوی دائم به آتش در گرو»

ماهیت جنایتکارانه رژیم معمول صهیونیستی از بدو تأسیس این رژیم نامشروع، مقامات و مسؤولان جانی را می‌طلبید و متعاقب این سمت‌های جنایتکارانه، حفاظت فیزیکی از مقامات فعلی و سابق این رژیم همواره یکی از دغدغه‌های اصلی تل‌آویو بوده است.

«بنیامین نتانیاو» رهبر حزب لیکود که طی ۱۲ سال گذشته سکندار نخست‌وزیری صهیونیست‌ها بوده است، یکی از همین افراد است. بلافاصله پس از برکناری از نخست‌وزیری بعد از شکست در انتخابات، تنش میان دولت کنونی این رژیم با نتانیاو آغاز شد. نتانیاو و خانواده‌اش از تخلیه اقامتگاه ویژه نخست‌وزیری خودداری کردند. در قوانین و مقررات سرزمین‌های اشغالی پیش‌بینی نشده که نخست‌وزیر مستعفی چه

دیدگاه

نویسنده: منعم‌حسین امیرعبداللّه‌یان، وزیر امور خارجه کشورمان که با همتای عراقی‌اش نشست مطبوعاتی داشت، به خبرنگاران گفت: «ما در جریان این مذاکرات (مذاکرات وین)، در مجموع موضع برخی کشورهای اروپایی از جمله فرانسه را سنازنده نمی‌بینیم و انتظار داریم طرف فرانسوی در این گفت‌وگوها نقش سازنده‌ای به عهده بگیرد و کمک کند در این مرحله آنچه مربوط به حقوق ایران است، محقق شود.»

در عین حال وزیر امور خارجه کشورمان از نقش مثبت جوزپ بورل و معاونش انریکه مورا در مذاکرات برجام سخن گفته است. در این میان سوالی به وجود می‌آید: اینکه مگر تروئیکای اروپایی (انگلیس، آلمان و فرانسه) نهاد و مصداق اراده جمعی اعضای اتحادیه اروپایی در مذاکرات وین محسوب نمی‌شوند؟ در غیر این صورت، میان «سران اتحادیه اروپایی» و «سران ۳ کشور اروپایی» چه رابطهای در این مذاکرات وجود دارد؟ واقعیت امر این است که امروز کلدیوازه‌ای به نام

همسرش در تصمیم‌گیری‌های سیاسی و همچنین دخالت آشکار و علنی «پائیر نتانیاو» پسرش در امور سیاسی و دولتی و مخالفت وی با تشکیل کشور فلسطین، خواستار تمدید حفاظت فیزیکی و امنیتی از کل خانواده‌اش است چرا که بخوبی از نقش اعضای خانواده خود در این جنایات باخبر است.

دولت رژیم صهیونیستی همچنان با تمدید حفاظت امنیتی از خانواده نتانیاو مخالف است و آن را پایان یافته می‌داند و پرونده آن را بسته است. اما مقامات جنایتکار صهیونیست از جمله بنیامین نتانیاو باید بدانند حتی با برقراری حفاظت‌های امنیتی فیزیکی نیز نمی‌توانند از مکافات اقدامات جنایتکارانه خود در برونده از آرپل شارون، قصاب صبرا و شتیلا که سال‌ها به کما رفت و سرانجام در همان وضع به هلاکت رسید گرفته تا ایهود اولمرت که سر از زندان درآورد و حالا نتانیاو که روزی به مجازات خواهد رسید اما تا آن روز هراس از انتقام و کابوسی که هر شب به همراه دارد، مجازات او و اعضای خانواده‌اش خواهد بود.

سرنوشت‌ساز رسیده است. بدون شک در این معادله، «آثار و تبعات بازی آلمان و فرانسه» بیشتر متوجه کلیت «اتحادیه اروپایی» خواهد شد. همین مسأله باعث شده دیگر اعضای اتحادیه اروپایی پس از برگزاری مذاکرات موسوم به وین ۶ و وین ۷، صراحتاً از برلین و پاریس بخواهند «مذاکره بر اساس اراده جمعی اتحادیه اروپایی» را جایگزین «مذاکره بر اساس امیال منطقه‌ای واشنگتن و تل‌آویو» کنند. فراتر از آن، فرانسه و آلمان همچنان تلاش می‌کنند خود را از یک «بازیکر متعهد» به برجام، به یک «بازیکر واسطه‌گر» تبدیل کنند یعنی تعهدات و تکالیف خود را به عنوان یک طرف امضاکننده توافق هسته‌ای لاپوشانی کرده و به جای آن، به یک مجرای انتقال پیام - و حتی تأیید پیام- میان آمریکا و ایران در مذاکرات وین تبدیل شوند. بهتر است رئیس‌جمهور ناپخته و ناتوان فرانسه و صدراعظم تازه‌کار آلمان بدانند تاریخ مصرف این بازی مدت‌هاست به اتمام رسیده و تبعات استمرار آن نیز مستقیماً متوجه آنها خواهد بود.

آیا فرانسه و آلمان عضو اتحادیه اروپایی هستند؟!

را رسماً هدف قرار داده و آن را به مجموعه‌ای منفعّل و بی‌اعتبار تبدیل کرده است.

سنال ۲۰۱۷ میلادی یعنی نخستین سالی که مکرون توانست با غلبه بر رقیب خود «مارین لوپن» به کاخ الیزه راه پیدا کند، برخی تحلیلگران خوش‌باور اروپایی تصور می‌کردند رئیس‌جمهور فرانسه به نماد «مدیریت مطلوب اروپایی» در نظام بین‌الملل تبدیل خواهد شد و با توجه به افول مرکلیسم (پس از وقوع بحران مهاجران در سال ۲۰۱۶ میلادی)، به رهبری قاطع در اروپای واحد تبدیل می‌شود؛ رهبری که می‌تواند استقلال از دست رفته اتحادیه اروپایی را به این مجموعه بازگرداند. اما مکرون در یک چشم بر هم زدن این فرصت مهم و تاریخی را از دست داد. او واحد در نظام بین‌الملل و فراتر از آن، سهمین شدن اروپایی باشد، سپتامبر سال ۲۰۱۷ میلادی در حاشیه برگزاری نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد دست در دست‌ان ترامپ و نتانیاو گذاشت و به آنها تعهد داد تحدید قدرت موسیقی و منطقه‌ای ایران را به